

Nešto više o streljarstvu, njegovom prisustvu na ovim terenima, interesovanju za ovaj sport, saznali smo od najboljih. Trojac iz Bajše: Mamužić Mihalj, Kokić Atila, Sukola Ištvan poznati su graditelji lukova u regionu, ali i vrlo uspešni takmičari. Gospodin Mihalj je pre pet godina osvojio državno prvenstvo, dva puta bio prvi u Mađarskoj, drugi u Austriji. Ali, kaže to je uspotno zadovoljstvo jer je interesovanje za streljarstvo počelo pre osam godina, sa izradom prvog luka.

Ono što ih čini jedinstvenim je da su njihovi tradicionalni lukovi načinjeni od potpuno prirodnog materijala (drveta, kože, lepka) i predstavljaju rekonstrukciju lukova kakvi su korišćeni u X veku, po uzorcima pronađenim u grobovima u Bajši.

- To su lukovi koje su koristili Ugri koji su krajem IX veka došli na područje dunavske nizije. Slične lukove koristili su i Avari, Osmanlije i drugi nomadski narodi - kaže gospodin Sukola Ištvan.

Streljarstvo je bilo razvijeno i u srednjevekovnoj Srbiji. Postoje pisani podaci iz perioda vladavine despota Stefana Lazarevica (XIV) o održavanju streljarskih turnira na prostoru ispod zidina kalemegdanske tvrđave, ali sa sasvim drugačijim lukovima. Mamužić Mihalj, Kokić Atila, Sukola Ištvan članovi su Kraljevskog Reda Vitezova, redovni učesnici Vitez festa - najstarijeg viteškog festivala u Srbiji, koji se svake godine održava na Lazarevu subotu i Cveti na Beogradskoj tvrđavi, kako bi svoje proizvode imali mogućnost da pokažu i plasiraju na takmičenjima i revijalnim okupljanjima viteških družina iz celog sveta.

Oni su čuvari nasleđa ovog prostora. Bave se najviše izgradnjom lukova kakvi su korišćeni pre 1.000 godina, jer niko nema jasnu predstavu kako su izgledale tadašnje borbe, a po njihovom saznanju, ovi lukovi su bili izuzetno efikasni u to doba. Za njih malo ko zna ne samo ovde već i u svetu.

- U Mađarskoj često gostujemo i pokazujemo naše raritetne predmete. Izazivamo veliko interesovanje i iako je tako tražnja kod naših suseda daleko veća, veća je i punuda, odnosno broj onih koji se bave izradom sličnih rekvizita - kaže naš sagovornik, dodajući da je zadovoljstvo čuvara tradicije, njega i njegovih kolega iznad svih materijalnih dobiti, i da posle osam godina istraživačkog i graditeljskog rada, i da hoće ne mogu da ga se liše.

Kako bi bili atraktivniji, ali i verodostojniji, izgradili su i jurtu, okrugli nomadski šator koji i danas koriste nomadski narodi u Aziji. Potrudili su se da njenu unutrašnjost do poslednjeg pedlja ispune svojim rukotvorinama, arhaičnim, dojmljivim i izuzetno privlačnim.

Streljarstvo je sport koji danas u svetu dobija sve više poklonika. U Srbiji, međutim, nije tako, mada su, posebno mlađe generacije, radoznale da se upuste u avanturu s lukom i

strelom. Pozitivne strane ovog sporta su što ne postoji polna i starosna granica, niti fizička ograničenja. To je individualni sport, koji se trenira preko cele godine. Sport u kome je najteže pobediti samog sebe. Postoje meta, streličar i prazan prostor između. Stanje u streličarstvu je nešto bolje od donošenja zakona po kojem je status luka kao „oružja sa tetivom“ preinačen u „sportski rekvizit“.

Streličarski savez Srbije okuplja 40 aktivnih klubova, Paraplegičarski savez Srbije ima sedam članova, a pet klubova se još uvek vode kao nezavisni. Najstariji, najuspešniji i najtrofejniji klub u zemlji je streličarski klub SK „Kalemegdan“, osnovan 1977. godine. Ovde je naravno reč o sportskom streličarstvu, olimpijskom sportu, jer lovno streličarstvo još uvek nije precizno regulisano zakonom.

